

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום ראשון י"ב באדר א תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - ע'

1. אלו רפואות וחלאים נוספים הובאו?

- א. **לילפת** - יביא שבעה גרעיני חיטה גסים, ויקלם על גבי את חפירה חדשה של ברזל, יוציא מהם שמן וימרחם על השחין, וכן עשה רשב"א לנכרי.
 - ב. **הכוהו ודקרוהו בחנית של פרסיים**, וודאי לא יחיה, ולבנתיים יאכילוהו בשר שמן על גחלים ויין מזוג, ועי"ז אולי יוכל לחיות מעט ולצוות לביתו.
 - ג. **בלע דבורה** - ודאי לא יחיה, ולבנתיים ישקוהו רביעית חומץ חזק אולי יחיה מעט, ויצווה לביתו.
 - ד. **אכל בשר שור בלפת ולן בלבנה** - בליל י"ד או ט"ו [שהלבנה במלואה] בתקופת טבת, יחלה ב'אחילו'. שנינו, שהממלא כרסו מכל דבר המתוק לחיכו אוחזו 'אחילו'.
ואפילו **מתמרים שאמרו עליהם**, שמשביעים ומחממים הגוף, משלשלים, מחזקים ואינם מפנקים, אעפ"כ אם ימלא כרסו מהם יחלה.
- אחילו** - אש של עצמות המכונה 'אש גרמי' - **רפואתה**: כל משקאות הרפואה שותים כמה ימים, אבל לזה שותים עד שיתרפא, וכל שאר הרפואות על בטן ריקה, וזו לאחר שאכל שתה והתפנה ורחץ, מביאים לו חופן של שתיתא וחופן יין ישן, ילשם יחד ויאכלם, יתעטף בסדין וילך לישון כדי שיתחמם גופו ויזיע, ואין להעירו עד שיתעורר מעצמו כיון שהזיעה יפה לרפואתו. כשיעמוד משנתו, אם לא יסיר סדינו מעליו תחזור מחלתו.

2. אלו פעולות יעשה או ימנע מהם כדי שלא יחלה?

- א. **אליהו** - אכול שליש מתכולת מעיך, שתה שליש, והנח שליש ריקם, ועל ידי זה לכשתכעוס תעמוד על מילואך.
- ב. **ר' חייא** - הרוצה שלא יבא לידי חולי מעיים - יהא רגיל בטיבול פיתו בין, קיץ וחורף.
סעודתך שהנאתך ממנה, אל תמלא כל כרסך.
אל תשהה עצמך בשעה שאתה צריך לנקיך.
- ג. **מר עוקבא** - השותה יין גרוע שנקרא טיליא לבנה עלול לתקופו חולשה.
- ד. **רב חסדא** - שישים מיני יין הם, המעולה שבכולם 'אדום ריחני', הגרוע שבכולם 'טיליא לבנה'.
- ה. **רב יהודה** - היושב ליד האש בבקרי ניסן, וסך עצמו בשמן ויוצא לישיב בשמש, יתקפנו חולשה.

3. אלו מימרות הובאו בענין תשמיש?

- א. **ברייתא** - הקיז דם ושימש מטתו מיד יהיו לו בנים חלשים, הקיזו שתיהן וישמשו, יהיו להם בנים 'בעלי ראתן'.
- ב. רב פפא הוסיף שאם טעם משהו לאחר שהקיז אין לחוש.
- ג. **רבר"ה** - בא מן הדרך ושימש מטתו באותו יום, יהיו לו בנים חלשים.
- ד. **ברייתא** - הבא מבית הכסא אל ישמש מטתו עד שישהה שיעור חצי מיל מפני ששד בית הכסא מלוה עמו, ואם שימש יהיו לו בנים נכפים.
- ה. **ברייתא** - המשמש מטתו מעומד - אוחזתו עווית [כיווץ שרירים]. מיושב - אוחזתו - דלריא. היא מלמעלה והוא מלמטה - אוחזתו דלריא.
רפואת הדלריא - דרדרא, כרכום הגדל בין הקוצים, רב פפא היה לועסו ובולעו ורב פפי היה בולעו ופולטו.
- ו. **מי שאין לו כח גברא** - יפיא שלשה קפיוזי של כרכום ממין מסוים, ויטחנם ויבשלם בין וישתם, ור' יוחנן סיפר שהם החזירוני לנערותי.

4. אלו כללים הובאו שגורמים לסכנה?

- א. **שלשה דברים מכחישים כחו של אדם** - פחד, דרך, ועון. והובאו פסוקים.
- ב. **שלשה דברים מתישין גופו של אדם** - אכל מעומד, ושתה מעומד, ושימש מטתו מעומד.
- ג. **חמשה קרובין למיתה יותר מן החיים** - אכל ועמד מיד מבלי לשהות, שתה ועמד, הקיז דם ועמד, ישן ועמד, שימש מטתו ועמד.
- ד. **ששה העושה אותן יחד מיד מת** - הבא בדרך ונתייגע, הקיז דם ונכנס לבית המרחץ ושתה ונשתכר וישן על גבי קרקע ושימש מטתו. ודווקא שעשאן כסידרן ימות, אך אם עשאן שלא כסדרן רק נחלש, ומה שמצינו שמעורת עשתה לעבדה רק שלשה מהם ומת כיון שהיה כחוש.
- ה. **שמונה דברים** - הריבוי בהם מזיק בריאותו, ובמידה ראויה יפה לבריאותו - הליכה בדרכים, תשמיש, עושר, מלאכה, יין, שינה, חמין לרחיצה או שתיה, הקזת דם. המשך -

1. **שמונה ממעטים את הזרע** - המלח והרעב והצרעת בכייה ושינה על גבי קרקע וגדגדניות, וכשות שלא בזמנה, והקזת דם למטה [מהביצים] ממעטת כפלים. והקזה למעלה יפה כפליים.
זמנה של כשות - תמוז, שלא בזמנה היינו טבת יפה לזרע, בניסן ותשרי לא מעלה ולא מוריד.
5. **שנינו: כתבו גט לאשתי ואחזו קורדייקוס ואמר אל תכתבו. אין דבריו האחרונים כלום. האם כותבין את הגט מיד?**
 א. **ריש לקיש** - מיד. כיון ששנינו אין בדבריו כלום. אמנם ר' יוחנן יפרש שכששתפה אין צריך להמלך בו.
 ב. **ר' יוחנן** - רק כששתפה.
שורש מחלוקתם - ריש לקיש מדמה לישן, ור' יוחנן מדמה לשוטה, וחילק שישן הוא אינו מחוסר מעשה להעמידו על דעתו, וזה שאחזו קורדייקוס, מחוסר רפואה.
ריש לקיש אינו מדמה לשוטה, מכיון ששוטה אין רפואתו בידינו וזה רפואתו בידינו, שיאכל בשר כחוש על גחלים ויין מזוג.
6. **שחטו בו שנים או רוב שני סימנים ורמז ואמר 'כתבו גט לאשתי'. כיצד הדין?**
שמואל: הרי אלו יכתבו ויתנו.
ושנינו: ראוהו מגיד או צלוב על הצליבה ורמז ואמר כתבו - יכתבו ויתנו.
לדעת ר' יוחנן יש לפרש דווקא כאן אף שיש לו פצעי מוות דעתו צלולה, ולכן אפשר לכתוב מיד, משא"כ מי שאחזו קורדייקוס שאין דעתו צלולה.
7. **שחטו בו שנים או רוב שנים וברח, האם מעידין עליו שהוא מת כדי להתיר את אשתו?**
שמואל - מעידין עליו שמת, ואף שכעת נחשב חי, סופו ודאי למות.
8. **שנינו - שחט בו שנים או רוב שנים בשוגג, אינו גולה שמא מת על ידי דבר אחר. מה הטעם בזה הרי אמרנו שוודאי סופו למות מזה?**
 א. **ר' הושעיא** - חוששים שמא רוח נכנסה במקום השחיטה והיא המיתתו.
 ב. **אי נמי** - הנשחט עצמו קירב מיתתו על ידי שפירכס, ומ"מ כיון שסופו וודאי למות מעידין על אשתו.
הנפק"מ כששחטו בבית משיש שאין בו רוח ופירכס, או ששחטו בחוץ ולא פירכס.
9. **שנינו שמי שנעשה אלם ואמרו לו נכתוב גט לאשתך? והרכין ראשו בודקין אותו אם אומר על לאו ולא ועל הן הן. באיזה אופן העמידו זאת בגמרא?**
 א. **שואלין אותו** את אותה שאלה בסירוגין, וכך נדע שלא תפסו עווית שבעקבותיה עושה תנועה של הן.
 ב. **שואלין אותו** שאלה אחת שהתשובה עליה לאו ואח"כ שתים של הן ושתיים של לאו ואחד של כן - וכך נדע שלא תפסו בו עווית של סירוגין.
 ג. **דבי רבי ישמעאל** - אומרים לו דברים של ימות החמה בימות הגשמים, ושל ימות הגשמים בימות החמה,
אין לפרש הכוונה ששואלין אותו אם רוצה להתכסות בבגדי פשתן, כיון שיתכן שאחזה בו צינה או חום, אלא אם רוצה פירות שאינם מצויים באותה עונה.